

Resebrev 4

Camarinas – Portosin – Caraminal – St. Eugenia de Ribeira - Bayona

29 juli - 9 augusti

Vi trivdes bra i La Coruna och det fanns mycket att se där men vi måste vidare. Efter ett par dagar iland så börjar det att krypa i kroppen och vi ville ut på havet och få frisk luft i lungorna. Ju längre vi ligger i hamn ju mer måste plockas undan. Ibland händer det att en blomkruka hamnar i båten och då måste skepparen beordra: lossa förtöjningarna. I La Coruna låg det en svensk båt med en ensamseglande finne i en Storfidra. Det var en mycket glad och pratsam person. Han skulle ned till Kanarieöarna för att arbeta och bo i båten. Vi bytte några böcker så vi var båda nöjda. Över en pilsner berättade han en ”rolig historia” om en bilskollärare som både pratade svenska och finska men vi fattade inte poängen men det gjorde tydligen han för han skrattade länge och ljudligt. Senare på kvällen hörde vi honom berätta samma historia i en annan finsk båt. Besättningen skrattade inte men hans skrattsalvor hördes i hela hamnen.

Vi lämnade hamnen och fick en fin seglats med mycket vind till Camarinas. Atlantsjön är mycket kraftfull med stora och långa och tunga vågor mycket olik vad vi är vana vid. Vi fick många fina surfar och det var svårt att laga några större kulinariska rätter i köket men med vid en god segling betyder inte det kulinariska så mycket som i hamn allra helst som vinet inte dukas fram (man kan ju bara greppa en tallrik när det gungar). Jan får plötsligt något lyriskt i blicken och vi frågar vad det är frågan om. Han säger, så här vill jag leva jag tycker att det hör är toppen. Nu undrar vi hur länge tänker han egentligen stanna varför vi frågar: hur är det med dina konsultuppdrag varvid han svarar att han måste hem senast om en vecka varpå vi svarar: redan?

Faktiskt tyckte vi det, då vi alltid har roligt ihop med Jan. En av våra bästa vänner.

Alltnog vi var ute på havet igen och som gav allt vad en segling kan ge: bra med vind, grov rullning, svårt att hålla sig fast, svårt att gå på toa, provisorisk mathållning, lite alkohol men en förbannat härlig segling. Klockan 19.00 seglade vi in till Camarinas. I hård vind kryssade vi förbi en Hallberg Rassy 39' samt ytterligare en båt och fick som belöning den sista platsen vid pontonerna. Vinden var rätt emot men vi fick en god hjälp av marinas personal samt båtgrannarna som såg till att vi fick fast våra förtöjningar. 2 man från marinan var ombord och tajtade akterförtöjningen som vi lade i fören som man gör här. Vinden låg hårt på men vi fick bra förtöjningar. Man blir glad när man möter så hjälpsamma människor. Väl förtöjda intog vi belöningen och planerade hur vi skulle fördriva kvällen. Det blev inget planerande för vi tömde glaset och klev iland och in på klubbhuset. Här utrikes så har man inte bara klubbstanderts utan även servering med fullständiga rättigheter och ett mycket trevligt bemötande. Jan beställde kött och det fick han. Ett stort grillad köttstycke med pommes frites punkt slut. Han såg med stora ögon på Ullas och min Paella. Havet gav och havet tog och oss tog det oss till kojen för klockan och vinet hade gjort oss pömsiga.

Som vanligt vaknade vi dagen efter fast det var samma dag som vi knoppade. Vi intog vår frukost vid lunchtid och gick därefter iland och införskaffade förnödenheter men innan vi hann fram till supermercado passerade vi ett antal caféer varför vi stannade och besökte ett av dem. I solen avnjöt vi öl, vin och tapas. Tiden gick och det var siesta varför vi tvingades att var kvar till klockan halvsex då supermercado öppnade. Fem över halvsex öppnade man och vi klev över tröskeln. Vi fann kräftor och morgondagens kvällsmål blev bestämt till Tenans kräftor. Kvällens måltid intog vi på lokal. Ytterligare detaljer kommer inte med i denna upplaga.

Nästa dag packade vi en ränsel med mat och vin och tog en taxi till fyren Villano som ligger på en hög klippa mitt i ödemarken. Vi fick en fantastisk upplevelse med en gigantisk utsikt över ett skummande Atlanten med förrädiska bränningar. Taxin vände tillbaka utan passagerare och där stod vi mitt i, alla fall i utkanten av vildmarken för Atlanten avskärmade åt ett håll. Vi promenerade sakta tillbaka och fann en nedlagd fiskodling. Någon fisk fanns inte men en bunden hund som passade anläggningen och vi undrade för vad. Vi passerade hunden utom räckhåll för löplinan och klev ned i Atlantens böljor. Det svalkade oss gott. På med kläderna igen och vidare förbi några björnbärssnår med mogna bär. Efter en stund var det dags för den medhavda förplägnaden, bröd, oliver och rödvin. Det smakade förträffligt. Vi gick faktiskt 6 km med packning genom vildmarken med en stockholmare.

Camarinas är en liten mysig fiskeby med inte så många turister. Överallt satt det damer och unga flickor och knypplade. Byn var liten men det fanns det mesta och det var inte långt att gå. Iväg gick en fransman men han glömde att dra ur elkabeln varför hela elskåpet höll på att följa med innan han uppmärksammade misstaget. Elskåpet rycktes på plats igen och allt var i ordning tyckte han och lämnade hamnen.

I hamnen låg en svensk segelbåt som heter Iona. Dom berättade att dom haft mycket hårt väder på Biscaya och därför fått sprickor i masten vid spridarinfästningarna. Dom väntade på klartecken från försäkringsbolaget att byta mast vilket rekommenderades av Seldén Mast. Samma dag som vi kom till Falmouth gav dom sig iväg tillsammans med två andra båtar ut på Biscaya och stötte på kulingstyrka. En dansk båt som heter Bonita, som vi senare träffar i Portugal, föll av med vinden ned till Brest i Frankrike medan de två andra fortsatte och stångade i den hårda vinden och sjön. Den tredje båten som var engelsk med en svensk ombord fick haveri, vattenfylldes och sjönk men de två ombord räddades via helikopter.

Den 2 augusti klockan tio på kvällen lämnade Jan oss i taxi för att resa hem. Resvägen blev taxi till Santiago (dock inte i Argentina) och därifrån med flyg till Madrid – Stockholm. När Jan lämnade kom det ombord en liten fransyska som vi glömt namnet på. Hennes man låg och sov. Vi fick en del tips om bra hamnar och klockan blev som vanligt mycket sent. Vi följde henne till deras båt där vi blev kvar en bra stund. Det blev sovmorgon denna dag.

Nästa ställe blev Muros. Här fanns det inga förtöjningsmöjligheter så det blev ankring i viken. Ulla frågade om jag hade plånboken med och jag kände i fickan och sa ja och vi puttrade in med Filiokus och förtöjde vid sidan av en båtramp. Vi gick till en mataffär och plockade ihop ett par kassar med proviant. När vi kom till kassan och skulle betala tog jag fram almanackan som har samma storlek som min plånbok och som låg kvar i båten. Det var en mycket lång kö efter oss. Ulla lämnades kvar som pant och fick stå där tills jag kom tillbaka igen. Man är inte populär alla dagar. Efter att ha kört ut maten till båten besökte vi ett Internetcafé. Här är i Spanien är det billigt. För en timma kostar det 200 pesetas alltså ca 5 kronor. Vi får tillbringa mer och mer tid på dessa ställen då vi får besvara många mail och det blir bara fler och fler. Därför tvingas vi att vara mycket korta och lägger därför lite mer tid på resebreven. Vi satte oss ned på ett café och tog varsin kopp kaffe och studerade folklivet medan vi väntade på att ett par filmer skulle framkallas. Det fanns en mycket livlig fiskmarknad. Här var det massor med folk och bilar åt alla håll varför vi fick nog och trixade oss mellan folk och bilar och fram till gummibåten. Nu hade det blivit högvatten så vår förtöjning låg över en meter under vatten men ett engelskt par som råkat ut för samma sak tog och flyttade Filiokus precis när vi kom. Dom blev lite skärrade av att vi kanske trodde att dom skulle ta gummibåten men vi tackade så mycket. Äntligen var vi tillbaka till båten och lugnet och kunde se och höra eländet på håll. Vi seglade vidare till Portosin. Återigen en mycket fin Marina och vi fick hjälp av personalen vid tilläggnen. På alla Marinor vi besöker här nere finns det fina pontoner med el och vatten. Fantastiska klubbhus med gratis duschar och tvättstugor. Det kostar ca 25 kronor att låna tvättmaskiner och torktumlare. Tvätten torkar snabbt här i värmen. In i hamnen kom en eskadersegling med ca 40 segelbåtar. Först kom fölgebåtar som dirigerade och förberedde

deras ankomst. Sedan var det fest i klubbhusets restaurang. Klubbhuset var i tre våningar med båtgarage i bottenplanet, kontor i mellanplanet och en stor klubbrestaurang i översta planet med en stor terrass mot sjösidan. Det var en stor flott restaurang med bar. Man blir imponerad av dessa fina anläggningar.

Vi tog Filiokus ut ur hamnen och till en badstrand där vi grillade vår lunch. Det blåste lite för mycket där vi grillade så glöden blev glödhet och våra revben blev mer svarta än rosa. En del kunde vi äta. Till detta drack vi ett inhemskt och hemskt vin men det färska brödet smakade gott. En fördel med tidvatten är att det är bekvämt att plocka musslor när det är lågvatten. Vi plockade en rejäl hög i ett badlakan och puttrade in i hamnen till Hokus Pokus. Nu gjorde vi en härlig musselsoppa kokad i vin som vi avnjöt.

I en brant sluttning upp i bergen kunde vi se en skogsbrand som släcktes med hjälp av en helikopter som släppte ned vatten. Den passerade över oss när den hämtade vatten i havet. Efter några timmar var det släckt.

Nu seglade vi vidare till Caraminal. Efter oss kom eskadern med fölgebåtar som gick före och visade vägen genom att lägga ut bojar. Dom gick mot St. Eugenia de Reberia varför vi kunde gå till Caraminal som planerats. Här var det fullt vid pontonerna så vi lade oss för ankar. Det var fruktansvärt varmt så vi vändades av att ta oss iland och handla. På morgonen gick det massor med folk som gick till midjan i vattnet och skrapade upp ostron från botten med stora krattor med nät. Det var över hundra personer. Vi såg detta senare på flera ställen. Överallt låg det stora flottar där man troligtvis odlade musslor kanske ostron vi har glömt att fråga. Det är inga problem att göra sig förstådd även om vi inte alltid kan göra det verbalt. Vi är snart mästare på levande charader och kanske ställer vi upp i TV när vi kommer hem. De flesta vill verkligen hjälpa till och vi har inte gått bet någon gång. På morgonen kom eskadern och fyllde viken. Ankare kastades hej vilt och vi tog det säkra före det osäkra och gjorde en snabb sorti och seglade till St. Eugenia de Rebeira varifrån dom kom. Här var det gott om plats. Vi gick iland och såg en stor fiskauktion med många aktionsutropare men då man endast sålde hela lådor gick vi vidare till mercado. Vi köpte en patentdragg till Filiokus i en järnaffär för ca 30 kronor varför vi inte försökte att pruta. Ytterligare en mycket fin marina. Klubbhuset var inte helt färdigt men restaurang och duschar fungerade redan. Detta klubbhus var urflott och man undrar hur man har råd i klubbarna.

Nästa stopp blev Bayona vilket var en lyckoträff. På vägen in bogserade vi en holländsk segelbåt som fått motorstopp i den obefintliga vinden. Sjön låg kvar med höga dyningar varför vi fick ha en lång lina för att deras båt inte skall komma ikapp oss och att det inte skulle bli så våldsamma ryck. Bayona är ett mycket trevligt ställe med en stor borg med fina planteringar och man kunde gå uppe på muren runt hela den gamla borgen, en sträcka på 3 km. Här uppe hade man en fantastisk utsikt åt alla håll. Columbus seglade hit efter sin resa och man har gjort en kopia av skeppet som vi var ombord på. Ulla fick styra en stund men det gjorde inget för båten låg säkert förtöjd. Jag tog ett kort på Ulla stolt vid ratten. Hon tillsammans några hundra tusen eller kanske fler kommer att ståta i fotoalbum med samma vy. Åter en fantastisk anläggning med jättefin service. Här fick man även låna Internet gratis. I alla hamnar får man gratis väderfax. På kvällen intog vi en god måltid på klubbrestaurangen. Här i Bayona låg många nationaliteter, runt oss låg båtar från USA, Canada, England, Scotland, Danmark, Norge, Portugal, Tyskland och Holland med flera. Ingo i den danska båten frågade om vi hade sjökort över inseglingen till Southampton vilket vi hade så vi bytte med kort över östra Spanien som vi saknade. Ingo och Pia skulle segla till Southampton för att sälja båten för att sedan köpa en gammal fiskebåt och återvända till Medelhavet. Vi fick även en hög med böcker och lite tidskrifter så nu är biblioteket fullt igen. Vi träffar hela tiden en massa trevliga människor, ibland ses vi igen i någon hamn. För det mesta känner vi igen någon båt. Samma morgon som vi lämnade hamnen kom det in en svensk båt men vi fick inte

tillfälle att prata med dem. Annars är det mycket sällan vi träffar på någon svensk båt. Dagarna bara rinner iväg och ibland tycker vi inte att tiden räcker till. Det är alltid något som skall handlas fixas. Man får leta sig fram till affärer och inrättningar då vi hela tiden förflyttar oss. Livet leker vidare och vi hänger på.

Med seglarhälsningar
S/Y Hokus Pokus och Filiokus